

- b) Kui artikli 1 lõike 1 punkti a alapunktis ii viidatakse koondamiste arvule igas üksikus ettevõttes, siis mida tähendab mõiste „ettevõte”? Kas mõistet „ettevõte” tuleb tõlgendada nii, et see viitab asjassepuutuvale jaemüügiarile tervikuna kui ühele majandusüksusele või selle äri sellisele osale, milles kaalutakse koondamisi, mitte üksusele, millega töötaja on oma töökohustuste kaudu seotud, näiteks igale üksikule kauplusele?
2. Kas juhul, kui töötaja taotleb eraõiguslikult tööandjalt ülesütlemishüvitist, saab liikmesriik tugineda asjaolule, et direktiivist ei tulene vahetu õigusmõjuga õigusi tööandja vastu, juhul kui:
- i) eraõiguslik tööandja oleks olnud kohustatud maksma töötajale ülesütlemishüvitist, sest ta ei konsulteerinud direktiivi alusel töötajate esindajatega, välja arvatud juhul, kui liikmesriik ei ole direktiivi õigesti üle võtnud ja
- ii) kui see tööandja on maksejõuetu ning teda kohustatakse maksma ülesütlemishüvitist ja ta seda ei tee ning liikmesriigile esitatakse avaldus, nii et liikmesriik on siseriikliku õiguse alusel, millega võeti üle 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral⁽¹⁾, kohustatud ise maksma töötajale seda ülesütlemishüvitist, mida on piiratud selle direktiivi artikli 4 alusel liikmesriigi garantiiasutuse maksetele kehtestatud ülemmääraga?

⁽¹⁾ EÜT L 225, lk 16; ELT eriväljaanne 05/03, lk 327.

⁽²⁾ ELT L 283, lk 36.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Madalmaad)
18. veebruaril 2014 – KPN BV versus Autoriteit Consument en Markt (ACM), weitere
Verfahrensbeteiligte: UPC Nederland BV jt**

(Kohtuasi C-85/14)

(2014/C 151/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: KPN BV

Vastustaja: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Weitere Verfahrensbeteiligte: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV

Eelotsuse küsimused

1. Kas universaalteenuse direktiivi artikkel 28⁽¹⁾ lubab reguleerida tasusid ka juhul, kui turuanalüüsi tulemusel ei tuvastatud, et üks osapool omab asjaomase teenuse turul märkimisväärset turujõudu, kui samas on mittegeograafiliste telefoninumbrite piiriülene valitavus tehniliselt teostatav ja ainsaks takistuseks võib olla sellisele numbrile valitud kõne eest nõutav tasu, mis on kõrgem kui geograafilisele numbrile valitud kõne eest nõutav tasu?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul veel kaks järgmist küsimust:
- a) Kas tasumäärade reguleerimise pädevus on olemas ka juhul, kui kõrgemad tasud avaldavad mittegeograafilistele numbritele valitud kõnede koguhulgale vaid piiratud mõju?

- b) Millises ulatuses võib liikmesriigi kohus kontrollida, kas universaalteenuse direktiivi artikli 28 kohaselt vajalik tasumäärade reguleerimise meede ei ole selle eesmärgi silmas pidades transiitteenuse pakkujale liigselt koormav?
3. Kas universaalteenuse direktiivi artikli 28 lõige 1 jätab võimaluse, et nimetatud sättes viidatud meetmed võtab mõni muu kui juurdepääsu käsitleva direktiivi artikli 13 lõikes 1 ⁽²⁾ märgitud pädev liikmesriigi reguleeriv asutus ja viimati nimetatud asutusel on üksnes rakenduspädevus?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51, ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/19/EÜ, elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta (juurdepääsu käsitlev direktiiv) (EÜT L 108, lk 7, ELT eriväljaanne 13/29, lk 323).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Hispaania)
24. veebruaril 2014 – Banco Grupo Cajatres S.A. versus María Mercedes Manjón Pinilla ja Comunidad
Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela**

(Kohtuasi C-90/14)

(2014/C 151/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Põhikohtuasja pooled

Sissenõudja: Banco Grupo Cajatres S.A.

Võlgnikud: María Mercedes Manjón Pinilla ja Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus selline õigusnorm nagu 14. mai 2013. aasta seaduse 1/2013 teine üleminekusäte, mis näeb igal juhul ette viivisemäära alandamise vaatamata sellele, et viivist käsitlev lepingutingimus on algselt ebaõigluse tõttu tühine?
2. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 3 lõikega 1, artikli 4 lõikega 1, artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu hüpoteegiseaduse artikkel 114, mis lubab siseriiklikul kohtul viivisemäära kehtestava lepingutingimuse ebaõigluse hindamiseks kontrollida üksnes seda, kas kokkulepitud viivisemäär on suurem kolmekordsest seaduslikust intressimäärast ega luba tal arvesse võtta muid asjaolusid?
3. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 3 lõikega 1, artikli 4 lõikega 1, artikli 6 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm nagu tsiviilkohtumenetluse seaduse artikkel 693, mis võimaldab kogu laenusumma ennetähtaegselt sisse nõuda kolme osamakse tasumata jätmise korral, ilma et võetaks arvesse muid asjaolusid, näiteks laenu kestust või laenusummat või mis tahes muid asjakohaseid põhjuseid, ja mis lisaks seab sellise ennetähtaegse ülesütleamise tagajärgede vältimise võimaluse sõltuvusse võlausaldaja tahtest, välja arvatud hüpoteeklaenu võlgniku eluasemele seatud hüpoteegi korral?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).